

N:o 9.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 April 1878, kl. 2 e. m.

Betänkande, angående stämpelpappersafgiften.

Efter verkställd granskning af nu gällande Kongl. kungörelse den 29 September 1876, angående stämpelpappersafgiften samt hvad vid kontrollen och uppbörden deraf iakttagas bör, får, jemlikt § 40 Riksdagsordningen, Bevillnings-Utskottet afgifva så väl de förslag, hvartiil Utskottet härvid funnit anledning, som ock utlåtande angående de framställningar om ändringar i nämnda Kongl. kungörelse, hvilka blifvit från Riksdagens båda Kamrar till Utskottets behandling hänvisade, och hvilka framställningar äro:

dels Kongl. Maj:ts nådiga proposition den 25 sistlidne Januari (proposition N:o 14) angående ändringar i nu gällande föreskrifter om stämpeladt papper;

dels förslag af Riksdagens Justitieombudsman att protokollsutdrag, innefattande föreläggande för förmyndare att aflemna redovisning för innehafvande förmynderskap, måtte befrias från stämpel;

och dels särskilda inom Andra Kammaren väckta motioner af:

Herr *A. F. Pettersson* (motion N:o 24) om ändringar i § 5 af Kongl. kungörelsen angående stämpelpappersafgiften m. m.; af Herr *E. Behmer* (motion N:o 33) derom att bevis å bouppteckning om inregistrering befrias från stämpelpapper; af Herr *Jonas Jonasson* i Rassebygd (motion N:o 57) derom att protokollsutdrag, innefattande föreläggande för förmyndare att aflemna redovisning, måtte befrias från stämpelpapper; och af Herr *Ake Andersson* (motion N:o 120) om förändrade bestämmelser i fråga om stämpelafgiften å bouppteckningar.

Då de ändringar, hvarom förberörda Kongl. proposition handlar, blifvit föreslagna endast »under förutsättning att den af Kongl. Maj:t uti den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof föreslagna lönereglering för vissa tjenstemän vid landsstaten varder af Riksdagen antagen», kan Utskottet icke förr afgifva utlåtande i afseende härå än Riksdagen beslutat angående nämnda lönereglering; och då bland de ifrågasatta ändringarne förekommer sådan jemväl i fråga om den uti § 5 bestämda stämpel å protokoll från underdomstol å landet, i afseende hvarå Herr A. F. Pettersson jemväl föreslagit ändring, har Utskottet funnit båda dessa ändringsförslag rörande § 5 böra i ett sammanhang prövas; men emedan Utskottet icke ansett sig böra uppskjuta med afgifvande af betänkande angående stämpelpappersafgiften i öfrigt, kommer Utskottet att framdeles, sedan Riksdagens beslut i fråga om den här ofvan omförmälda löneregleringen blifvit Utskottet kunnigt, afgifva de särskilda framställningar, hvilka af så väl nu ifrågavarande Kongl. proposition som Herr A. F. Petterssons förberörda motion kunna föräledas; hvilket Utskottet här endast

1:o

får för Riksdagen anmäla.

§ 6.

Enligt § 6 i stämpelpappersförordningen skola *Bouppteckningar* förses med stämpel till belopp af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet; dock må befrielse från stämpel ega rum, der behållningen ej uppgår till 1,000 kronor, äfvensom för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, beräknas till hälften af behållningen; hvarförutan bouppteckning, som till Hofrätt eller underdomstol å landet ingifves, skall, då behållningen uppgår till eller öfverstiger 1,000 kronor, förses med särskild tilläggsstämpel, beräknad efter 20 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen till och med 15,000 kronor, hvarefter tillägges för hvarje fulla 100 kronor af behållningen till och med 30,000 kronor 10 öre och från 30,000 kronor och allt vidare 5 öre; dock så att denna tilläggsstämpel ej i något fall för en bouppteckning får öfverstiga 150 kronor.

Uti denna föreskrift har uti sin förenämnda motion, N:o 120, Herr *Åke Andersson* föreslagit den förändring, »att för bouppteckningars inlemnande och inregistrering vid domstolarne stämpelafgiften därför skall

utgå med sammanlagdt 40 öre för hvarje fulla 100 kronor som öfverstiger 1,000 kronor af boets behållning, efterlevande makas giftorätt undantagen, och att således tilläggsstämpelafgiften härför måtte såsom sådan ur bevillningsförordningen utgå».

Såsom skäl härför andrager motionären, att genom det nuvarande stadgandet ett mindre bo komme att belastas med proportionsvis drygare utgift än ett större, hvilket missförhållande borde rättas, samt att något rimligt skäl för bibehållandet af tilläggsstämpelafgiften, sådan den för närvarande utginge, icke skulle förefinnas, utan fast mera alla skäl tala för att samma afgift utginge på lika sätt med den förut stadgade stämpelafgiften och med denna sammanfördes till ett belopp, hvarvid tilläggsstämpeln lämpligast kunde bestämmas till 15 öre, så att sammanlagda stämpelbeloppet komme att utgöra 40 öre för hvarje fulla 100 kronor af boets behållning.

Det kan visserligen icke bestridas, att genom det nuvarande stadgandet ett mindre bo blifver förhållandevis drygare stämpelbeskattadt än ett större, och detta blifver i synnerhet fallet, då behållningen öfverstiger 240,000 kronor, eller det belopp, för hvilket tilläggsstämpeln utgör 150 kronor, eller det för densamma stadgade maximum; men detta härrör deraf att, i sammanhang med löneregleringar för häradshöfdingarne och för Hofrätterna, tilläggsstämpeln blifvit bestämd såsom en motsvarighet mot den lösen å bevis öfver inregistrering af bouppteckningar, hvilken förut utgick vid underdomstolarne å landet och i Hofrätterna och ännu utgår vid stadsdomstolarne, och att tilläggsstämpeln därför till bibehållande af den likhet i afgifter, som förut egde rum för bouppteckningar, hvarhelst de inlemnades, bestämts att utgå efter enahanda grunder, som den förutvarande lösen.

Genom motionärens förslag skulle i allt fallt den öfverklagade ojemnheten i beskattning afhjelpas endast delvis, nemligen hvad angår bouppteckningar å landet, och i adliga sterbhus; men hvad deremot beträffar bouppteckningar, som till stadsdomstol ingifvas, skulle icke blott den nuvarande ojemnheten i afgift för lösen och stämpel af mindre och af större bo oförändrad qvarstå, utan dertill högst väsentligt olika och ausenligt drygare afgifter uppkomma mot hvad förhållandet blefve för bouppteckningar med lika stor behållning å landet och i adliga sterbhus; en ojemnhet i beskattning af sterbhus i stad och å landet, som härrör dels deraf att i stad, jemte den förhöjda stämpelafgiften, lösen fortfarande komme att utgå, dels och i ännu högre grad deraf att, under det lösen i stad utgår efter boets behållning utan afdrag för efterlevande makas giftorätt, likasom den nuvarande tilläggsstämpeln, den

af motionären föreslagna förhöjda stämpelafgiften skulle utgå af boets behållning »efterlevande makes giftorätt undantagen».

Af här bifogade tabell visar sig huru ansenligt olika utgifter sterbhus i stad och å landet skulle komma att vidkännas genom en förändring sådan som den af motionären föreslagna. Så skulle t. ex. i ett sterbhus med en behållning af 15,000 kronor, då efterlevande make ej finnes, inregistreringsavgifterna uppgå vid underrätt å landet till 60 kronor 50 öre, i Hofrätt till 60 kronor och vid stadsdomstol till 90 kronor; men, i händelse make lefde efter, på landet till 30 kronor 50 öre, i Hofrätt till 30 kronor men i stad till 60 kronor, eller dubbelt så mycket. I förhållande till nu utgående avgifter skulle, hvad mindre bo angår, å landet minskning i avgifter, men i staden en dryg förhöjning uppstå, så att, då nu stadgade avgifter för bo med 15,000 kronors behållning belöpa sig till i stad 67 kronor 50 öre och å landet 68 kronor, desamma enligt motionärens förslag, såsom ofvan är nämndt, blifva på landet 60 kronor 50 öre, eller 7 kronor 50 öre mindre, och i stad 90 kronor, eller 22 kronor 50 öre mera än hittills. Då således motionärens förslag, om det bifölles, skulle komma att medföra ojemnheter och obilligheter af långt större betydenhet än dem det komne att, i allt fall endast till en del, förebygga, får Utskottet hemställa,

2:o

att Herr Åke Anderssons förevarande motion icke må vinna Riksdagens bifall.

Då, efter hvad Utskottet inhemtat, olika meningar försports angående tiden, då köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden å fast egendom m. m. skola förses med den i denna § 6 stadgade stämpel, huruvida detta bör ske, då fångeshandlingen för lagfart företes eller först då sökt lagfart beviljas, har Utskottet, som ansett det vara författningens mening att stämpelbeläggningen skall ega rum då fångeshandlingen för lagfart företes, i detta syfte förtydligat föreskriften; i sammanhang hvarmed Utskottet, då enligt gällande författning i ämnet lagfart endast eger rum å fång till fast egendom och till frälseräntor, i öfverensstämmelse härmed omredigerat rubriken medelst uteslutande af orden »å landet och i städerna, bruk och manufakturverk, smiden och smidesrättigheter» äfvensom af orden: »fabriker eller andra inrättningar med hvad mera, som under eganderätt förnyttrats och vid domstolarne lagfares»; hemställande på grund häraf Utskottet

3:o

att första punkten i rubriken *Köpe-, Bytes- och Gåfvobref samt Testamentariska förordnanden* i § 6 må erhålla den förändrade lydelse bilagda författningsförslag innehåller.

I nu gällande stämpelförfattning finnes ej bestämd föreskrift huruvida, då lagfart sökes å fast egendom, som medelst expropriation åtkommits, fångeshandlingen skall med stämpelpapper beläggas; till följd hvaraf ock, efter hvad Utskottet erfarit, meningsskiljaktighet uppstått hos dem, hvilka haft att tillämpa författningen. Det har emellertid syns Utskottet som om härvid enahanda stämpelbeläggning, som finnes stadgad, derest samma egendom för afsedda ändamålet genom köp, byte eller gåfva åtkommits, äfven vore för ett dylikt fång genom expropriation af billighet påkallad; börande härvid likväl med afseende å föreskriften i § 28 af Kongl. förordningen den 14 April 1866 stämpel å dylik fångeshandling af den som lagfarten söker ensam gäldas.

I enlighet härmed hemställer Utskottet,

4:o

att i rubriken *Köpe-, Bytes- och Gåfvobref samt Testamentariska förordnanden* i § 6 näst efter tredje punkten intages en särskild punkt af den lydelse författningsförslaget utvisar.

För närvarande gäller i afseende å stämpelbeläggning af vaxlar följande stadganden: »Primavexlar i utländsk myntsort, ehvad de äro ställda att betalas inom eller utom Sverige, skola antingen fördes med särskild stämpel å en krona eller skrivas å till nämnda värde stämplade blanketter. Sekunda- och tertia-vexlar äro från stämpel fria». Sedan emellertid affärerna med utlandet äfven i vårt land tagit sådant omfång, att vaxlar å tiotusentals kronor och derutöfver icke vidare höra till sällsyntheterna, lærer det icke kunna nekas att en dylik fix och af vaxelns belopp helt och hållet oberoende stämpel är ganska olämplig, enär den utgör en knappt nämnvärd beskattning på dessa större vaxlar, under det den jemförelsevis ganska tungt drabbar vaxlar å små belopp. Det har ock derföre, efter hvad Utskottet inhemtat, på senare tider blifvit vanligt, att liqvider å mindre belopp med utlandet verkställas dels genom anvisningar eller så kallade mandats, dels genom vaxlar, hvilka af den utländske

utställaren dragas i svenskt mynt, i hvilka båda fall stämpelbeläggning undvikas.

Till undanrödjande af förberörda olikhet i stämpelbeskattningen för vaxlar har det synts Utskottet att stämpeln borde bestämmas i visst förhållande till vaxelsummans storlek. Detta förfarande är, efter hvad Utskottet har sig bekant, vidtaget i de flesta andra europeiska länder, der enligt i viss mån olika graderade skalor stämpelafgiften kan i medeltal anses utgå efter hufvudsakligen följande grunder, nemligen i

England	med	$\frac{1}{2}$	pr mille
Frankrike	»	$1\frac{1}{2}$	»
Tyskland	»	$\frac{1}{2}$	»
Belgien	»	$\frac{1}{2}$	»
Holland	»	$\frac{2}{3}$	»
Österrike	med omkring	$\frac{5}{6}$	»
Spanien	med	$\frac{1}{2}$	»
och Ryssland	med omkring	2	»

och det torde fördenskull icke finnas några giltiga skäl, hvarföre icke en liknande stämpelbeskattning skulle kunna i vår lagstiftning införas.

Utskottet afser likväl härvid icke att genom en dylik förändring någon egentlig rubbning i statsinkomsten utaf stämpeln för vaxlar skulle uppkomma, utan allenast att en rättvisare fördelning af denna stämpel-skatt skulle ega rum. Enligt erhållna uppgifter för de sist förflutna fem åren har statens inkomst af vaxelstämplar utgjort:

	vaxelstämplar;	stämpl. blanketter;	summa.
År 1873	33,729: —	26,974: —	60,703: —
» 1874	44,009: —	28,514: —	72,523: —
» 1875	53,204: —	22,425: —	75,629: —
» 1876	48,384: —	17,450: —	65,834: —
» 1877	63,653: —	25,550: —	89,203: —

eller i medeltal 72,778 kronor årligen. Utskottet saknar emellertid alla de öfriga uppgifter, som erfordras för att bedöma, i hvilket förhållande till vaxelsumman vaxelstämpeln skulle bestämmas för att kunna beräknas lemna en ungefärligen lika stor statsinkomst som hittills. Och då härförutan af förändringen påkallas så väl förslag till nya vaxelstämpelvalörer som äfven möjligen andra anordningar och föreskrifter, hvilket allt det statens embetsverk, som med uppbördens af stämpelpapperet har att taga befattning, bättre än Utskottet är i tillfälle att bedöma, har Utskottet icke ansett sig nu böra framlägga något förslag till förändrade föreskrif-

ter i ämnet, utan ansett ett sådant lämpligare kunna i underdånighet hos Kongl. Maj:t begäras.

I sammanhang med den rättvisare fördelning af stämpelbeskattningen af vaxlar, som genom den sålunda afsedda förändringen af vaxelstämpeln skulle ernås, lärer ock böra tillses, att denna nya stämpelbeskattning kommer att drabba alla de likvidationsmedel med utlandet, som kunna i vaxlars ställe användas, samt att alla vaxlar, som afse likvid mellan Sverige och utlandet, blifva stämpel underkastade.

I öfverensstämmelse med det nu anförda hemställer Utskottet:

5:o

att Riksdagen må besluta att i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla det Kongl. Maj:t, efter vederbörandes hörande, täcktes till Riksdagen framlägga förslag till sådan förändrad lagstiftning i fråga om de för likvider mellan Sverige och utlandet afsedda vaxlar och i deras ställe användbara anvisningar, att stämpeln må komma att utgå i visst förhållande till vaxelns eller anvisningens belopp.

§ 7.

Uti sin förut omförmälda motion, N:o 33, har Herr *E. Behmer* föreslagit att Riksdagen ville besluta, att bevis å bouppteckning om den sammas inlemnande och inregistrering måtte vid domstol från stämpelpapper befrias.

I afseende härå får Utskottet meddela, att det var i sammanhang med den nedsättning i lösen, som vid genomförandet af löneregleringen för häradshöfdingarne år 1874 vidtogs, särskild stämpel å bevis, motsvarande berörda nedsättning, först föreskrefs uti ett moment 2:o till § 5 i stämpelpappersförordningen samt att härvid bevis öfver inlemnande och inregistrering af bouppteckning var från sådan stämpel uttryckligen undantagen, enär en särskild tilläggsstämpel vid rubriken bouppteckningar i § 6, motsvarande nedsättningen i bouppteckningslösen, samtidigt föreskrefs.

Då sedermera vid 1876 års riksdag lagfarts- m. fl. bevis befriades från särskild stämpel samt i sammanhang härmed mom. 2 ur § 5 bortogs, blef af något förbiseende det undantag från stämpel för bevis öfver boupptecknings inregistrering, momentet innehöll, icke, såsom vederbort, på annat ställe i stämpelpappersförfattningen intaget. Då det alltså

endast är till följd häraf som stämpelbeläggning af bevis öfver bouppteckningars inregistrering för närvarande eger rum, bör till beredande af behöflig rättelse härutinnan i § 7 bland bevis, hvilka äro från stämpel fria, intagas jemväl bevis öfver inregistrering af bouppteckning. Som likväl rubriken *Bevis* i denna paragraf i följd af det i förberörda Kongl. proposition framställda förslag att stämpelfriheten för politi- och ekonomimål skall upphöra, kan komma att undergå ytterligare förändring, är Utskottet häraf förhindradt att föreslå rubrikens ordalydelse, hemställande fördenskull Utskottet

6:o

att Riksdagen må besluta, att i § 7 af stämpelpappersförordningen bland de bevis, hvilka äro från stämpel fria, skall intagas bevis öfver inregistrering af bouppteckning.

Enligt föreskriften i 4 § af Kongl. förordningen angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom den 24 September 1861 åligger det förmyndare icke allenast att vid början af hvarje år ingifva räkning öfver förvaltningen af förmynderskapet jemte ett utdrag derur, innehållande summarisk uppgift af den omyndiges behållning, till de i förordningen omförmälde gode män eller till kommunalnämnden, som det åligger att räkningen granska, utan äfven att, sedan gode männen eller kommunalnämnden å utdraget tecknat intyg, att förmyndarerekning blifvit aflemnad, ingifva utdraget inom stadgad tid i stad till rättens ordförande eller den som å rättens vägnar bör emottaga handlingar, samt å landet till domhafvanden, och om förmyndare försummar detta, skall rätten vid vite förelägga honom att fullgöra sin omförmälda skyldighet. Dessa s. k. förmyndareförelägganden utfärdas af rätten genom protokollsutdrag och skola sålunda enligt nu gällande stämpelpappersförordning expedieras på stämplat papper.

Sedan Lag-Utskottet uti sitt vid innevarande riksmöte afgifna utlåtande i anledning af verkställd granskning af Justitieombudsmannens embetsförvaltning för Riksdagen anmält, att Justitieombudsmannen i den af honom afgifna embetsberättelse gjort framställning derom, att protokollsutdrag, innefattande dylikt föreläggande, måtte från stämpel befrias, hafva, såsom ofvan blifvit nämnt, Riksdagens båda Kamrar till Bevillnings-Utskottet hänvisat denna framställning, hvarjemte Herr *Jonas Jonasson i Rassebygd* i sin förberörda motion (N:o 57) framställt förslag i enahanda syfte.

Till stöd för den sålunda föreslagna befrielsen från stämpelafgift anför såväl Justitieombudsmannen som motionären, bland annat, att äfventyret att få lösa dyra förelägganden i följd af försummelse att i rätt tid lemna redovisning för förmynderskap, i flera delar af landet ökade svårigheten att anskaffa förmyndare, i synnerhet för obemedlade omyndige. »I de landsändar», fortsätter Justitieombudsmannen, »der ett sådant förhållande eger rum, bekänna också domarena sig hysa stora betänkligheter vid att utfärda dylika förelägganden, anseende det klokare att tålsamt fördraga dröjsmål med redovisningen än att framkalla afsägelse af förmynderskap, till hvilkas emottagande lämplige personer äro så svåra att finna. Detta måste verka förlamande på tillsynen öfver förmyndarena, till men och våda för de omyndige i allmänhet».

Då, på grund af hvad Justitieombudsmannen sålunda anfört, antagas bör, att ifrågavarande handlingars befriande från stämpelafgift skulle medföra en noggrannare tillämpning af ofvannämnda stadgande i omförmälda Kongl. förordning och således det mål, som med förordningens föreskrifter afses, eller vinnande af en för de omyndiges rätt betryggande kontroll å förmyndares förvaltning, derigenom skulle åtminstone i någon mån fullständigare uppnås, anser Utskottet, jemväl i betraktande deraf att den minskning i statsinkomst, som genom bifall till förslaget skulle uppkomma, icke torde blifva af nämnvärd betydenhet, sig böra hemställa

7:o

att uti ifrågavarande 7 § 1 mom. måtte intagas en rubrik af följande lydelse:

»*Protokollsutdrag*, innefattande föreläggande för förmyndare att till rätten eller domhufvanden ingifva utdrag af förmyndareräkning».

Stockholm den 12 April 1878.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.

Reservationer:

vid punkten 5:o:

af Friherre *Fock*;

af Herr *Ribbing*: »Emot det slut, hvartill Utskottet kommit vid behandlingen af frågan om ändring af stämpelpappersförordningens bestämmelse angående särskild stämpel å primavexlar i utländsk mynnsort får jag mig reservera.

Lika med Utskottet håller jag före att så kallade mandats böra åläggas samma stämpel, som hittills varit bestämd för ofvannämnda primavexlar; men att nu, utan att dermed såsom Utskottet säger »egentligen afse någon rubbning i statsinkomsten», öfvergå till stämpelbeloppets bestämmande i ett visst förhållande till vaxelsummans storlek, finner jag ej vara af behofvet påkalladt, ej ens, såsom Utskottet håller före, ur rättvisans synpunkt nödigt.

Detta vore en återgång till hvad som här inom landet gälde före 1863, då stämpeln för primavexlar bestämdes till nuvarande belopp.

Den i betänkandet uttalade åsigten, att alla vaxlar som afse liqvid mellan Sverige och utlandet böra blifva stämpel underkastade, skulle komma att medföra dylik beskattning äfven å de liqvider, som med vaxlar och i kronor ske de skandinaviska länderna emellan; detta kan jag ej heller af flera skäl godkänna.

Man torde kunna fråga sig, hvartill det nyligen antagna gemensamma mynnsystemet emellan de skandinaviska länderna skulle gagna, om man på detta sätt skulle fördyra liqviderna.

Då jag dock, såsom af mig ofvan blifvit anfördt, anser att s. k. mandats i utländsk mynnsort böra åläggas stämpel i likhet med hvad som finnes stadgadt för primavexlar samt derjemte för fullständighetens skull anser att solavexlar böra i författningen såsom stämpelbara nämnas och att hvad som nu är i författningen stadgadt angående sekunda- och tertiavexlar af lätt förklarliga skäl är obehöfligt och onödigt, hemställer jag, med afstyrkande af Utskottets förslag, att stämpelförfattningen rörande ofvannämnda beskattning måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Prima- och solavexlar äfvensom anvisningar eller s. k. mandats utställda i utländsk mynnsort, ehvad de äro ställda att betalas inom eller utom Sverige, skola förses med särskild stämpel å 1 krona eller skrivas å till nämnda värde stämplade blanketter»;

af Herr *Biesert*: »Då enligt mitt förmenande inga väsentliga klagomål förspors öfver den nuvarande vaxelstämpeln, hvilken ovedersägligen har fördelarne af lätthet och beqvämlighet i tillämpning, fördelar, som för affärsmanne äro af icke ringa betydelse, och som föranledde att denna stämpel år 1863 infördes i stället för den dittills efter vaxelbeloppet, enligt en graderad skala, utgående stämpeln; så har jag icke ansett skäl att nu, då man icke åsyftar att afvinna denna stämpelskatt en högre statsinkomst, utbyta den nuvarande fixa stämpeln mot en procentisk sådan. Anledningen till det nu af Utskottet framställda förslaget har egentligen varit den, att på senare tider i stället för vaxlar å mindre belopp vid liquid med utlandet användts s. k. mandat eller anvisningar. Då ett sådant förfarande ju i viss mening kan anses vara ett kringgående af stadgandet om vaxels beläggande med stämpel, har jag trots detta missbruk lämpligast förebyggas genom en föreskrift att dylika mandat skola stämpelbeläggas. Härvid har jag likväl, dels med afseende derå att mandat icke medföra samma laga förmåner som vaxlar, dels ock i allmänhet endast användas vid liquid af mindre belopp, ansett stämpeln icke böra utgöras med samma belopp som för vaxel är bestämdt, utan allenast med hälften deraf, eller 50 öre för hvarje mandat. Genom en sålunda för mandat bestämd lägre stämpelskatt förebygges jemväl i någon mån en annan af Utskottet framhållen olägenhet af den fixa vaxelstämpeln, den nemligen, att densamma allt för hårdt drabbar vaxlar å småbelopp, enär dessa kunna ersättas med mandat. I sammanhang härmed har jag ock ansett en annan förändring böra vidtagas i nu gällande föreskrift om vaxels stämpelbeläggning, den nemligen, att i stadgandet jemväl intages ordet »solavaxel», enär det läser inträffat att solavaxlar icke blifvit ansedda såsom primavaxlar och såsom sådana med stämpel belagda.

I enlighet härmed får jag äran hemställa:

att i § 7 intages följande föreskrift:

Anvisningar i utländsk mynnsort eller s. k. mandat beläggas med stämpel å 50 öre;

och

att rubriken *Primavaxlar* må lyda:

Prima och solavaxlar i utländsk mynnsort, ehvad de äro ställda att betalas inom eller utom Sverige, skola antingen förses med särskild stämpel å 1 krona eller skrivas å till nämnda värde stämplade blanketter».

Tabell för jämförelse mellan de för *bouppteckningar* utgående afgifter af lösen och stämpelpapper enligt nu gällande författningar samt samma afgifter enligt det af Herr *Ake Andersson* framställda förslag.

Behållningen i boet kronor	Då make lefver efter												
	Enligt nu gällande författningar						Enligt Herr Åke Anderssons förslag						
	Vid underrätt å landet				Vid stadsdomstol		Vid underrätt å landet			Vid stadsdomstol			
	Lösen	Stämpel	Tilläggsstämpel	Summa kronor	Lösen	Stämpel	Summa kronor	Lösen	Stämpel	Summa	Lösen	Stämpel	Summa
1,000	0,50	1,25	2,00	3,75	2,00	1,25	3,25	0,50	2,00	2,50	2,00	2,00	4,00
2,000	0,50	2,50	4,00	7,00	4,00	2,50	6,50	0,50	4,00	4,50	4,00	4,00	8,00
5,000	0,50	6,25	10,00	16,75	10,00	6,25	16,25	0,50	10,00	10,50	10,00	10,00	20,00
10,000	0,50	12,50	20,00	33,00	20,00	12,50	32,50	0,50	20,00	20,50	20,00	20,00	40,00
15,000	0,50	18,75	30,00	49,25	30,00	18,75	48,75	0,50	30,00	30,50	30,00	30,00	60,00
20,000	0,50	25,00	35,00	60,50	35,00	25,00	60,00	0,50	40,00	40,50	35,00	40,00	75,00
30,000	0,50	37,50	45,00	83,00	45,00	37,50	82,50	0,50	60,00	60,50	45,00	60,00	105,00
50,000	0,50	62,50	55,00	118,00	55,00	62,50	117,50	0,50	100,00	100,50	55,00	100,00	155,00
75,000	0,50	93,75	67,50	161,75	67,50	93,75	161,25	0,50	150,00	150,50	67,50	150,00	217,50
100,000	0,50	125,00	80,00	205,50	80,00	125,00	205,00	0,50	200,00	200,50	80,00	200,00	280,00
200,000	0,50	250,00	130,00	380,50	130,00	250,00	380,00	0,50	400,00	400,50	130,00	400,00	530,00
300,000	0,50	375,00	150,00	525,50	150,00	375,00	525,00	0,50	600,00	600,50	150,00	600,00	750,00
500,000	0,50	625,00	150,00	775,50	150,00	625,00	775,00	0,50	1,000,00	1,000,50	150,00	1,000,00	1,150,00
1,000,000	0,50	1,250,00	150,00	1,400,50	150,00	1,250,00	1,400,00	0,50	2,000,00	2,000,50	150,00	2,000,00	2,150,00

Då make ej lefver efter.													
Lösen	Stämpel	Tilläggsstämpel	Summa kronor	Lösen	Stämpel	Summa kronor	Lösen	Stämpel	Summa	Lösen	Stämpel	Summa	
1,000	0,50	2,50	2,00	5,00	2,00	2,50	4,50	0,50	4,00	4,50	2,00	4,00	6,00
2,000	0,50	5,00	4,00	9,50	4,00	5,00	9,00	0,50	8,00	8,50	4,00	8,00	12,00
5,000	0,50	12,50	10,00	23,00	10,00	12,50	22,50	0,50	20,00	20,50	10,00	20,00	30,00
10,000	0,50	25,00	20,00	45,50	20,00	25,00	45,00	0,50	40,00	40,50	20,00	40,00	60,00
15,000	0,50	37,50	30,00	68,00	30,00	37,50	67,50	0,50	60,00	60,50	30,00	60,00	90,00
20,000	0,50	50,00	35,00	85,50	35,00	50,00	85,00	0,50	80,00	80,50	35,00	80,00	115,00
30,000	0,50	75,00	45,00	120,50	45,00	75,00	120,00	0,50	120,00	120,50	45,00	120,00	165,00
50,000	0,50	125,00	55,00	180,50	55,00	125,00	180,00	0,50	200,00	200,50	55,00	200,00	255,00
75,000	0,50	187,50	67,50	255,50	67,50	187,50	255,00	0,50	300,00	300,50	67,50	300,00	367,50
100,000	0,50	250,00	80,00	330,50	80,00	250,00	330,00	0,50	400,00	400,50	80,00	400,00	480,00
200,000	0,50	500,00	130,00	630,50	130,00	500,00	630,00	0,50	800,00	800,50	130,00	800,00	930,00
300,000	0,50	750,00	150,00	900,50	150,00	750,00	900,00	0,50	1,200,00	1,200,50	150,00	1,200,00	1,350,00
500,000	0,50	1,250,00	150,00	1,400,50	150,00	1,250,00	1,400,00	0,50	2,000,00	2,000,50	150,00	2,000,00	2,150,00
1,000,000	0,50	2,500,00	150,00	2,650,50	150,00	2,500,00	2,650,00	0,50	4,000,00	4,000,50	150,00	4,000,00	4,150,00

<p>Köpe-, bytes- och gåfvobref — — — — — — räkning. Skulle i bytes- — — — — — — — — — — kvadratref. Till köpe- — — — — — — — — — — slutadt är.</p>	<p><i>belägges fångeshandlingen med stämpel på sätt om köpebref här ofvan stadgas. Sådan stämpel skall af den lagfartssökande ensam gäldas.</i></p> <p>Köpe-, bytes- och gåfvobref — — — — — — räkning. Skulle i bytes- — — — — — — — — — — kvadratref. Till köpe- — — — — — — — — — — slutadt är.</p>
---	---

§ 7.

Protokoll hos kommunalstyrelse
 å landet och i städerna, — — —
 — — — utdrag derur;

Qvittenser;

§ 7.

Protokoll hos kommunalstyrelse
 å landet och i städerna, — — —
 — — — utdrag derur;

Protokollsutdrag, innefattande föreläggande för förmyndare att till Rätten eller domhafvanden ingifva utdrag af förmyndarräkning;

Qvittenser;